

Копие изготвено от
Т.
М. А. ЗЕМ

На 10.10.2010г. непълнолетните свидетели Иван Петров и Георги Стоянов се срещнали в близост до сградата на училището в гр.С, в което учили. Дватама решили да си закупят цигари с марихуана, за да пушат. Те събрали по десет лева – общо 20 лева, необходими им за закупуването на цигарите. Георги Стоянов си спомнил за негов познат на име Васил Димитров, за когото бил чувал, че продава наркотици. Стоянов разполагал с номера на мобилния телефон на Димитров и решил да го потърси, за да закупи от него цигарите с марихуана.

Димитров отговорил на повикването по мобилния телефон и на въпроса на Стоянов дали има нещо за него, отговорил утвърдително. Предложил му след 10 минути да се срещнат пред входа на жилищния блок, в който живеел – вх."А" на жилищен блок № 56 в квартал „Младост“.

Свидетелите отишли в посоченият квартал, като Петров останал да чака в близост до кварталния парк, а Стоянов се отправил към мястото на уговорената среща. Там го очаквал Димитров, който го запитал колко иска, а Стоянов му предал сумата от 20 лева. Тогава Димитров изсипал в ръката на свидетеля суха зелена листна маса / марихуана/. Последният свил ръката си в юмрук и я пъхнал в джоба на панталона си, след което двамата се разделили.

По същото време се провеждала специализирана полицейска операция, във връзка с постъпил в Районното полицейско управление сигнал, че Димитров съхранява и разпространява наркотични вещества. Полицейският служител Ставрев осъществявал наблюдение над входа на блока на Васил Димитров и възприел провелата се среща, както и това, че Димитров предал нещо в ръката на Стоянов, който сложил ръката си в джоба на панталона.

Полицейският служител Ставрев съобщил на колегите си за видяното от него.

Стоянов бил задържан от полицейски служители в момента, в който пресичал улицата пред жилищния блок, където се осъществила срещата. На въпрос на полицейските служители какво държи в ръката си, в джоба на панталона си, той отговорил, че това е марихуана и предал същата при отвеждането му в Районното полицейско управление, за което бил съставен протокол за доброволно предаване. Листната маса била тествана с полеви наркотест, при което тестерната хартия се оцветила в характерния за канабис червено-кафяв цвят.

Същият ден било образувано досъдебно производство срещу Димитров по реда на чл.212, ал.2 от НПК, което започнало с провеждането

на разпит на свидетел – Георги Стоянов и съставянето на съответния протокол.

Приетата от полицейски служител марихуана, предадена от Стоянов била предадена с протокол за доброволно предаване на разследващия орган.

Извършено било претърсване в дома на Димитров, където била намерена и иззета суха листна маса с тегло 12 грама.

При разследването било установено, че предадената от Стоянов суха зелена листна маса и иззетата суха зелена листна маса от дома на Димитров представляват марихуана.

В хода на разследването на Димитров било предявено обвинение и не му била взета мярка за неотклонение в качеството му на обвиняем, тъй като бил с чисто съдебно минало, имал постоянно местоживееие в гр.С, ползвал се с добри характеристични данни. Полицейският служител Ставрев и непълнолетните Стоянов и Петров били разпитани в качеството на свидетели, като на разпитите не присъствал психолог или педагог.

ВЪПРОСИ:

1. Каква е правната квалификация на деянието, осъществено от Васил Димитров?
2. Правилно ли е започнало разследването със съставянето на протокол за разпит на свидетеля Георги Стоянов?
3. Допустимо ли е приобщаването на вещественно доказателство към материалите по досъдебното производство посредством доброволно предаване, за което е съставен посоченият протокол?
4. Допустимо ли е на Стоянов да бъде предявено обвинение в рамките на това досъдебно производство и ако да – за какво престъпление?
5. Допуснато ли е нарушение на разпоредбите на НПК като разпитите на непълнолетните свидетели Стоянов и Петров са проведени без участието на психолог или педагог?
6. Допуснато ли е нарушение на разпоредбите на НПК като по отношение на обвиняемия не е била взета мярка за неотклонение?
7. Какви обстоятелства е необходимо да бъдат установени по образуваното досъдебно производство посредством назначаването на съдебна експертиза /съдебни експертизи/ ?

КАЗУС

Петров и пострадалата Маринова имали дългогодишна интимна връзка , от която през 1993г. им се родил син,което било единственото дете и на двамата. В началото на 2010г. Маринова прекратила отношенията си с Петров. Той не могъл да приеме края на връзката им и започнал да тормози пострадалата по телефона, ходел на работното ѝ място, заплашвал я, че ще я убие, ако не се върне при него. Маринова подавала множество жалби в полицията и се образувало досъдебно производство за престъпление по чл.144 ал.3 вр.с ал.1 от НК срещу Петров. Въпреки това той продължил със заплахите си. На 20.06.2010г. Петров купил от магазин кухненски нож. Сутринта на следващия ден той скрил ножа в дрехите си и седнал в заведение близо до местоработата на Маринова. Тя работела като счетоводител в „С.Г.М.“ ООД, съгласно сключен трудов договор. Петров видял, че Маринова влиза в офиса на дружеството и се промъкнал след нея. Влезнал в кабинета ѝ и заключил вратата с ключа оставен на бравата. Извадил ножа и го насочил към Маринова. Заплашил я, че ще я убие, ако се развика. За пореден път поискал от нея да подновят връзката си, което Маринова категорично отказала. Тогава Петров започнал да нанася удари с нож в тялото на Маринова . Той ѝ нанесъл общо 7 удара, след което избягал от офиса. Колеги на Маринова ѝ се притекли на помощ и я откарали в болница , където след 2 дни починала.

Петров бил задържан от органите на полицията в къщата на брат си, пред когото бил признал за стореното от него.

От справката за съдимост било установено, че Петров е осъждан два пъти - с определение на съда от 27.02.2003г. за одобряване на споразумение за престъпление по чл.194 ал.1 от НК му било наложено наказание от 6 месеца лишаване от свобода условно с изпитателен срок от 3 години . С влязла в сила на 16.06.2010г. присъда на Петров било наложено наказание от 1 година лишаване от свобода за престъпление по чл.325 ал.2 вр.с ал.1 от НК ,извършено на 11.05.2009г.

От съдебно-медицинска експертиза станало ясно, че на Маринова били нанесени 2 прободни наранявания в областта на дясната гръдна половина, 1 прободно нараняване в лявата гръдна половина и 4 прободно-порезни рани в областта на корема. Острието на ножа не засегнало жизнено-важни органи , като причина за смъртта била остра сърдечна и дихателна слабост поради кръвозагуба .

След задържането си Петров бил привлечен като обвиняем и задържан за срок от 72ч. от прокурора. При привлечането не участвал защитник на Петров който изрично заявил че на този етап от разследването не желае адвокат. При разпита си като обвиняем той

КОПИРАНЕ НА КАЗУС № 7
21.06.2010г.

направил самопризнания. На следващия ден Петров упълномощил адвокат Иванов, който да го защитава. След изтичането на срока по чл.64 ал.2 от НПК, мярка за неотклонение спрямо обв.Петров не била взета, тъй като бил изпратен в затвора да изтърпява присъдата си за хулиганство, която до задържането му на 21.06.2010г. все още не била приведена в изпълнение. При последващото си и последно привличане като обвиняем с оглед прецизиране на обвинението, Петров в присъствието на защитника си заявил, че вече е дал обяснения, поради което нови такива отказва да даде.

В хода на досъдебното производство по делото постъпила молба от адвокат Николов, с която уведомил разследващия орган, че е надлежно упълномощен от родителите и сина на пострадалата Маринова да ги представлява в упражняването на правата им по чл.75 от НПК. Заявил, че тримата му доверители искат да се запознаят с материалите по разследването след приключването му лично и в негово присъствие. Към молбата представил писмено упълномощаване от тримата.

На 20.08.2010г. разследващият орган пристъпил към предявяване на разследването, като:

-предявил разследването на сина на пострадалата Маринова лично и в присъствието на адвокат Николов като повереник

- не предявил разследването на родителите на пострадалата

- предявил разследването на обв.Петров, след като постъпила молба от адв. Иванов, че за същия ден и час е ангажиран по друго дело, но не възразява предявяването да се извърши в негово отсъствие и обвиняемият дал съгласието си защитникът му да не присъства.

ВЪПРОСИ:

1. Каква е правната квалификация на извършеното от Петров деяние? Напишете диспозитив на престъплението, за което същият е обвинен. При наличие на квалифициращи признаци се аргументирайте. Посочете формата на вината.

2. Има ли допуснати съществени процесуални нарушения при предявяването на разследването и ако прецените, че има такива – в какво се изразяват и как да се отстранят?

3. В първото открито заседание защитникът на Петров поиска прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора, по причина, че в обвинителния акт липсвала една от квалификациите на деянието, посочена в окончателното постановление по реда на чл.219 от НПК, без да има изрично произнасяне на прокурора по тази квалификация. Посочете основателно ли е искането на защитника?

4. Съдът дал ход на делото, като подв.Петров отказал да даде обяснения след прочитането на обвинителния акт. Прокурорът направил

искане за прочитане на обясненията на подсъдимия от досъдебното производство. Какво е становището Ви по това искане ?

5. В хода на досъдебното производство пред съдия като свидетел бил разпитан братът на подсъдимия. Призован като свидетел пред съда , той отказал да свидетелства, като се позовал на чл.119 от НПК. Прокурорът поиска прочитане на показанията му пред съдия . Какво е становището Ви по това искане ?

~~6. След като приключило събирането на доказателства , съдът отложил пренията на страните за следващия ден. Извън съдебната зала адвокатът предложил на прокурора в деня за прения да представят на съда споразумение за решаване на делото с предвидено наказание ,което прокурорът и сам смятал да поиска. Мотивирайте се следва ли прокурорът да приеме такова споразумение или да откаже представянето му на съда?~~

7. Впоследствие по-горна съдебна инстанция отменила съдебния акт по същество и върнала делото за ново разглеждане на първата инстанция, тъй като се установило , че един от съдебните заседатели е бил предубеден. Може ли новото разглеждане да се извърши от останалите членове на съдебния състав от първото разглеждане на делото и с участието на същия прокурор ,като се привлече друг съдебен заседател на мястото на този , който е бил предубеден?

На 15.07.2011 г., два месеца след като бил освободен от Затвора гр.Стара Загора, където изгърпял наказание лишаване от свобода за срок от три години за извършено престъпление по чл.198, ал.1 от НК, обв.Красимир Петров заедно с обв.Георги Василев от гр.К. отишли в магазин за хранителни стоки на свидетеля Иван Иванов от същия град, с когото се познавали отпреди. Поискали му сума от 1000 лева като заявили, че ако не получат исканата сума ще убият майка му и баща му. Свидетелят Иван Иванов отговорил, че няма пари, но Петров и Василев му казали, че няма да си тръгнат докато не получат парите. Свидетелят се изплашил и ги помолил да му дадат възможност да събере исканата сума в рамките на две седмици. Същата вечер той споделил с баща си – св. Димитър Иванов, за случилото се и двамата решили да не дават исканата сума.

На 30.07.2011г. Георги Василев и Красимир Петров отишли с лек автомобил „Фолксваген Пасат“ пред магазина на Иван Иванов. Петров, който управлявал автомобила, натиснал клаксона продължително. Иван Иванов разпознал двамата обвиняеми в колата и скрил чантата, в която държал дневния оборот, след което излязъл от магазина и приближил до тях. Василев и Петров му предложили да влезе в автомобила, за да поговорят.

Свидетелят влязъл през задната дясна врата, седнал на седалката, но не затворил вратата. В този момент автомобила потеглил и Иванов се принудил да затвори вратата. Обв. Петров се отправил към изхода на града. В същото време заедно с Георги Василев отново поискали от Иван Иванов сумата от 1000 лева като му заявили, че ако не им даде парите ще му запалят магазина, а него ще го убият и ще го закопаят в гората. Приближавайки до разклон за с. Н., Петров намалил скоростта на автомобила, за да завие. В това време Иван Иванов отворил задната дясна врата и скочил от колата, при което паднал на земята и се ударил по гърба и хълбока. Той пресякъл пътното платно и започнал да тича по левия банкет в посока към града като в същото време успял от мобилния си телефон да се обади на телефон 112, както и да съобщи за случилото се.

В това време обв. Петров обърнал колата обратно настигнал Иванов. Обвиняемите слезли от колата доближили се до него и му предложили да отидат до магазина като го увещавали да не казва на никого нищо.

Няколко минути след като отишли в магазина там дошли полицейските служители Митев и Чолаков, пред които Иван Иванов разказал какъв е повода за повикването му за помощ. В подкрепа на

твърденията си показал пред тях якето и панталона си, които били зацапани с кал от падането му на пътното платно.

Същият ден било образувано досъдебно производство, което започнало с разпит на Иван Иванов като свидетел, а на 31.07.2011г. бил проведен и разпит на същия свидетел пред съдия от РС - К. по реда на чл. 223 от НПК.

~~Досъдебното производство било наблюдавано от РП - К, а на 09.08.2011г. било изпратено по компетентност на ОП - К.~~

На 10.08.2011г. Красимир Петров и Георги Василев били привлечени към наказателна отговорност. При разследването била назначена съдебна медицинска експертиза, която дала заключение, че в резултат от падането на Иванов същият е получил разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК. Досъдебното производство било внесено с обвинителен акт в съда.

ВЪПРОСИ:

-
1. Каква е правната квалификация на деянието, осъществено от Красимир Петров и от Георги Василев?
 2. Правилно ли е започнало разследването със съставянето на протокол за първо действие по разследването, което е разпит на свидетеля Иван Иванов?
 3. Необходимо ли е било да бъде осигурена възможност на Красимир Петров и Георги Василев да участват при провеждането на разпита пред съдия на 31.07.2011 г.?
 4. Следва ли да се ангажира наказателна отговорност на обвиняемите и за увреждането на здравето на свидетеля Иван Иванов, установено със съдебно-медицинската експертиза.
 5. Имат ли доказателствена стойност закрепените пред съдия от РС-К. показания на свидетеля Иван Иванов и могат ли да бъдат ползвани те в съдебното производство пред ОС – К.?